

Chân Dung Của Một Tên Bôi Bút

Trần An Lộc (Danlambao) - Vụ án bà Nguyễn Thị Năm tức bà Cát Hanh Long là người đầu tiên bị xử bắn để phát động phong trào "cải cách ruộng đất" năm 1953 bởi đảng Cộng sản Việt Nam tại nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa lại đang như những giòng máu chảy dài trên báo mạng trong nước.

Người ta đã nghe nhiều về cái chết oan khiên, tức tưởi của người phụ nữ vừa đáng thương vừa đáng kính này, nhưng nay đọc lại những chi tiết được kể từ những người trong cuộc là con cháu của bà Cát Hanh Long, và những quan chức tiếp cận với vụ án mới thấy hết cái xót xa, sự độc ác và tính vô luân của vụ án và của những cá nhân đã trực tiếp chỉ đạo và gây ra vụ án.

Để tránh dài dòng, người viết xin quý độc giả đọc lại bài báo "[Chuyện về người phụ nữ đầu tiên bị bắn oan trong Cải cách ruộng đất](#)" của tác giả Xuân Ba, đã đăng trên trang Blog Tễu cùng tư liệu mang tên: "[Thêm các tư liệu về việc vụ oan bà Cát hanh Long Nguyễn Thị Năm](#)", trong đó đăng nguyên văn một bài báo (có bản chụp) với lời mở đầu: "***Dưới đây là một bài viết đăng trên báo Nhân Dân ngày 21 tháng 7 năm 1953 của tác giả C.B., mở màn cho chiến dịch cải cách ruộng đất. Đối tượng mà bài báo "tấn công" là bà Cát-hanh-long Nguyễn Thị Năm, một người có công với cách mạng.***"

Người viết xin trích lại nguyên văn bài báo ký tên C.B. này như sau:

Địa chủ ác ghê

Thánh hiền dạy rằng: "Vi phú bất nhân". Ai cũng biết rằng địa chủ thì ác: như bóc lột nhân dân, tô cao lãi nặng, chây lười thuế khoá - thế thôi. Nào ngờ có bọn địa chủ giết người không nháy mắt. Đây là một thí dụ:

Mụ địa chủ Cát-hanh-Long cùng hai đứa con và mấy tên lâu la đã:

- Giết chết 14 nông dân.

- Tra tấn đánh đập hằng chục nông dân, nay còn tàn tật.

- Làm chết 32 gia đình gồm có 200 người - năm 1944, chúng đưa 37 gia đình về đồn điền phá rừng khai ruộng cho chúng. Chúng bắt làm nhiều và cho ăn đói. Ít tháng sau, vì cực khổ quá, 32 gia đình đã chết hết, không còn một người.

- Chúng đã hãm chết hơn 30 nông dân - Năm 1945, chúng đưa 65 nông dân bị nạn đói ở Thái Bình về làm đồn điền. Cũng vì chúng cho ăn đói bắt làm nhiều. Ít hôm sau, hơn 30 người đã chết ở xóm Chùa Hang.

- Năm 1944-45, chúng đưa 20 trẻ em mồ côi về nuôi. Chúng bắt các em ở dưới hầm, cho ăn đói mặc rách, bắt làm quá sức lại đánh đập không ngớt. Chỉ mấy tháng, 15 em đã bỏ mạng.

Thế là ba mẹ con địa chủ Cát-hanh-Long, đã trực tiếp, gián tiếp giết ngót 260 đồng bào !

Còn những cảnh chúng tra tấn nông dân thiếu tô thiếu nợ, thì tàn nhẫn không kém gì thực dân Pháp. Thí dụ:

- Trời rét, chúng bắt nông dân cởi trần, rồi dội nước lạnh vào người. Hoặc bắt đội thùng nước lạnh có lỗ thủng, nước rỏ từng giọt vào đầu, vào vai, đau buốt tận óc tận ruột.

- Chúng trói chặt nông dân, treo lên xà nhà, kéo lên kéo xuống.

- Chúng đóng giồng trâu vào mồm nông dân, làm cho gãy răng hộc máu. Bơm nước vào bụng, rồi giẫm lên bụng cho hộc nước ra.

- Chúng đổ nước cà, nước mắm vào mũi nông dân, làm cho nôn sặc lên.

- Chúng lấy nến đốt vào mình nông dân, làm cho cháy da bỏng thịt.

- Đó là chưa kể tội phản cách mạng của chúng. Trước kia mẹ con chúng đã thông đồng với Pháp và Nhật để bắt bớ cán bộ. Sau Cách mạng tháng Tám, chúng đã thông đồng với giặc Pháp và Việt gian bù nhìn để phá hoại kháng chiến.

Trong cuộc phát động quần chúng, đồng bào địa phương đã đưa đủ chứng cứ rõ ràng ra tố cáo. Mẹ con Cát-hanh-Long không thể chối cãi, đã thú nhận thật cả những tội ác hại nước hại dân. Thật là:

Viết không hết tội, dù chẻ hết tre rừng,
Rửa không sạch ác, dù tát cạn nước bể!

(21-7-1953)

C.B.

Đọc xong bài báo của tay C.B. này, quý bạn đọc thấy gì? Nghĩ gì?

Riêng kẻ viết bài này thì thấy lạnh xương sống, rợn tóc gáy, sau đó thì phẫn nộ, và rồi đau buồn và xấu hổ.

Thế này mà là một bài báo ư? Mà lại là một bài báo đăng trên tờ báo chính thống của đảng CSVN và của Nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa!

Cố gắng đọc lại và rồi thấy rằng đây là một bản cáo trạng, một bản cáo trạng không bằng không chứng. Nói đúng hơn đây là một lô những điều vu khống, mạ lỵ, ngâm máu phun người.

Mỗi một chữ trong bản án rùng rợn này là một nhát mã tấu xả vào thân xác của một phụ nữ bị trói tay trói chân và bị bịt miệng. Mỗi một hàng chữ là một kiểu giết người man rợ mà không một người bình thường nào có thể nghĩ ra. Mỗi một đoạn văn là một tấn tuồng vô luân mà chỉ những chuyên viên tra tấn và giết người chuyên nghiệp mới có thể làm.

Nay tất cả đổ lên đầu một phụ nữ là bà Cát hanh Long Nguyễn Thị Năm, một phụ nữ 47 tuổi đời, có 2 con là Trung Đoàn Trường QĐND, sư 308 Điện Biên và (trích): *"Những Võ Nguyên Giáp Trường Chinh, Lê Đức Thọ Hoàng Quốc Việt cùng nhiều yếu nhân của Đảng của Mặt trận Việt Minh từng qua lại được chở che ở ngôi biệt thự bề thế ở ven hồ Thiên Quang. Sau ngày toàn quốc kháng chiến, lại cũng những đảng bặc ấy cùng nhiều yếu nhân của Đảng của Chính phủ cũng nhiều dịp tá túc qua lại sinh hoạt ở khu đồn điền Đồng Bẩm vùng Thái Nguyên. Chủ những cơ ngơi những biệt thự cùng khu đồn điền ở Đồng Bẩm ấy là bà Nguyễn Thị Năm thường gọi là Cát Hanh Long, tên một hiệu buôn nổi tiếng ở Hà Thành, Hải Phòng".* và *"Khó kể hết những đóng góp của nhà tư sản ấy cho cách mạng. Từng ủng hộ Việt Minh trước CM tháng Tám 20.000 đồng bạc Đông Dương (tương đương bảy trăm lạng vàng) rồi sau này là thóc gạo, vải vóc, nhà cửa. Bà là một trong những người đóng góp tiêu biểu nhất của "Tuần Lễ Vàng" ở Hải Phòng với hơn một trăm lạng vàng".* Và lời chứng của Võ Nguyên Giáp ngày 10/11/2001: *"Bà Nguyễn Thị Năm tức Cát Hanh Long là một địa chủ có tinh thần yêu nước, trong kháng chiến đã từng giúp đỡ bộ đội. Bản thân tôi và Đại tướng Nguyễn Chí Thanh có lúc đã ở lại nhà bà. Trong những buổi họp sửa sai, chính Bác Hồ, đồng chí Trường Chinh và đồng chí Lê Văn Lương đều cho rằng xử trí bà Nguyễn Thị Năm là một sai lầm".*

Như vậy rõ ràng bà Năm là một người yêu nước, một người đóng góp tích cực trong công cuộc chống Pháp dành độc lập và là một ân nhân đối với các lãnh tụ đầu sỏ của đảng CSVN. Vậy bà Năm có ân oán gì với tác giả C.B. mà C.B. phải vu khống bà những tội ác khủng khiếp chỉ có trong các tiểu thuyết kinh dị hay trong óc những tên đồ tể bệnh hoạn mất hết tính người, như vậy?

May là chúng ta đã có câu trả lời (trích tại đây): "**C.B.: là bút danh của ông Hồ Chí Minh, dùng tại 147 tài liệu viết từ tháng 3 năm 1951 đến tháng 3 tháng 1957 (trên báo Nhân Dân)**".

http://vi.wikipedia.org/wiki/B%C3%BAAt_hi%E1%BB%87u_c%E1%BB%A7a_H%E1%BB%93_Ch%C3%AD_Minh

Vâng, C.B. là bút danh của Hồ Chí Minh! Quả thật tôi không tin vào mắt mình! Quả thật là một quả bom tấn!

Dù không bao giờ tôi coi Hồ Chí Minh là một người yêu nước, dù với tôi Hồ Chí Minh chỉ là một tên điệp viên cộng sản, là người có tội nhiều hơn là có công với tổ quốc và dân tộc Việt Nam, tôi vẫn không bao giờ nghĩ Hồ Chí Minh lại vô luân như thế, lại ác độc và hèn hạ như thế! Và tôi đã lầm: bởi vì C.B. tức Hồ Chí Minh chính là một tay bồi bút mặt hạng. Hơn nữa là một thằng độc ác, hèn mạt và vô luân.

Tại sao vậy?

Bởi vì thông thường một tên bồi bút cũng chỉ uốn cong ngòi bút của mình khi sinh mạng hấn hay bà con thân nhân ruột thịt hấn bị đe dọa, hoặc vì hấn ham tiền, ham danh, ham gái, ham hưởng thụ và có thể vì bất tài, không đứng được trên đôi chân của mình để phải làm một tên bồi bút bị mọi người khinh bỉ.

Nhưng đây, xin quý bạn đọc nhớ cho - Hồ Chí Minh lúc ấy đang ở trên đỉnh quyền lực, muốn hại ai thì hại, muốn giết ai thì giết, muốn gái có gái, muốn tiền có tiền, thế thì cái gì đã khiến ông phải viết một bài báo vô luân như thế? Xin đừng đổ lỗi cho quan thầy Trung quốc! Thử hỏi những Huỳnh Phú Sổ, Phạm Quỳnh, Khái Hưng, Tạ Thu Thâu, Phan Văn Hùm, Phan Văn Chánh, Trần Văn Thạch, Nguyễn Văn Vững vân vân... bị giết, có cần phải có lệnh của TQ hay không? Như vậy nếu vì bất cứ lý do gì (cứu cánh biện minh cho phượng tiện) muốn giết bà Năm thì cứ giết, như đã giết các nhà yêu nước không cộng sản trên, cần gì phải viết một bài báo vu khống, mạ lỵ, rồi kéo cả những người con bà Năm đã từng xả thân trên tuyến đầu đánh Pháp vào mà hành hạ cho thân tàn ma dại một cách tàn tạt lương tâm đến như vậy. Mà lại ký tên C.B. không dám đề tên Hồ Chí Minh cho bàn dân thiên hạ được biết? Nó vô luân và hèn hạ chính là ở điểm này!

Tất cả cái vô luân nằm trong cái tâm độc ác của con người bệnh hoạn này. Đã độc ác lại hèn vì cam tâm đánh vào một người phụ nữ chân yếu tay mềm. Nó vô luân bởi người phụ nữ này là ân nhân của hấn, của đồng chí và đồ đệ của hấn.

Nó vô luân bởi người phụ nữ này là người yêu nước nhiệt tình, một người hoàn toàn vô hại cho đảng cộng sản. Nó vô luân bởi mà là mẹ của 2 người con trai trong quân đội ra tuyến đầu cứu nước. Người đã dâng gần hết tài sản cho đảng CSVN được nguy trang dưới danh hiệu cách mạng.

Thế mà nó đã đối xử với bà còn thua loài thú đối với đồng loại, thì sao không thể gọi là vô luân.

Viết đến đây tôi cũng thêm một điểm để công luận và sử gia lưu ý: Đó là vai trò của "Những Võ Nguyên Giáp, Trường Chinh, Lê Đức Thọ Hoàng Quốc Việt cùng nhiều yếu nhân của Đảng của Mặt trận Việt Minh từng qua lại được chờ che".

Theo bài báo dẫn thượng, thì mãi đến "mùa đông năm 1986 Lê Đức Thọ và Trường Chinh mới ghé mắt đến con cháu vị ân nhân của mình. Còn Võ Nguyên Giáp thì sao? Mãi đến ngày 10/11/2001 (5 năm sau Lê Đức Thọ lên tiếng) Giáp mới vót đuôi một câu: "Bà Nguyễn Thị Năm tức Cát Hanh Long là một địa chủ có tinh thần yêu nước, trong kháng chiến đã từng giúp đỡ bộ đội. Bản thân tôi và Đại tướng Nguyễn Chí Thanh có lúc đã ở lại nhà bà. Trong những buổi họp sửa sai, chính Bác Hồ, đồng chí Trường Chinh và đồng chí Lê Văn Lương đều cho rằng xử trí bà Nguyễn Thị Năm là một sai lầm". Chỉ nói vót đuôi vậy thôi chứ không hành động gì. Kể cả trong lúc còn quyền hành nghiêng trời như nhân vật số hai sau Hồ Chí Minh, Giáp cũng không thấp được một cây nhang cho vong hồn bà Năm để gọi là đền đáp những gì bà đã cru mang giúp đỡ chính bản thân hẳn. Còn những tên như Hoàng quốc Việt cùng nhiều yếu nhân... thì hoàn toàn vắng tiếng!

Với những con người tán tận lương tâm như vậy mà tôn vinh là "cha già dân tộc" là "nguyên khí quốc gia" thì đất nước này, dân tộc này không cất đầu lên nổi là chuyện chẳng lạ chút nào.

Tôi viết bài này như một nén nhang dâng lên oan hồn cụ bà Nguyễn Thị Năm và muôn vạn nạn nhân khác đã bị cộng sản giết hại. Tôi cũng xin thân nhân của cụ Năm cũng đừng xin xỏ chi cái đảng cộng sản vô luân này những cái giấy lộn và những danh hiệu rỗng tuếch cho túi thêm vong linh người oan khuất.

Xin quý vị nhớ câu nói bất hủ của Cù Huy Hà Vũ: "Nhân dân và Tổ quốc sẽ giải án cho tôi" - Vâng, như vậy chúng ta không cần xin xỏ vì đảng cộng sản không đủ tư tâm và đủ tầm để làm việc này.

Trần An Lộc

danlambaovn.blogspot.com

<http://danlambaovn.blogspot.com.au/2014/03/chan-dung-cua-mot-ten-boi-but.html>

Chuyển đến: **Người Việt Gốc Ót**

Ngày 19/3/2015

www.vietnamvanhien.net